

ДИРЕКТИВА 2000/18/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 17 април 2000 година

относно минималните изпитни изисквания за консултантите по безопасност при превоз на опасни товари с автомобилен, железопътен или вътрешноводен транспорт

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 75, параграф 1, буква в) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ²,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ³,

(1) Като имат предвид, че подобряването на безопасността на транспорта и защитата на околната среда, особено в контекста на превоз на опасни товари с автомобилен, железопътен и вътрешноводен транспорт, са важни въпроси, така както и човешкият фактор при безопасното осъществяване на тези видове транспорт;

(2) като имат предвид, че съгласно изискванията на Директива 96/35/ЕО на Съвета от 3 юни 1996 г. относно назначаването и професионалната квалификация на консултантите по безопасността на автомобилния, железопътния или вътрешноводния превоз на опасни товари⁴, всички предприятия, дейността на които включва превоз на опасни товари, както и товаренето или разтоварването на такива, са длъжни да назначат един или няколко консултанти по безопасност. Горепосочената директива не съдържа подробни разпоредби, целящи хармонизиране на изпитните изисквания за консултантите по безопасност или други разпоредби, които да са приложими за проверяващите органи;

¹ ОВ С 148, 14.5.1998 г., стр. 21 и ОВ С 52, 23.2.1999 г., стр. 16.

² ОВ С 407, 28.12.1998 г., стр. 118.

³ Становище на Европейския парламент от 20 октомври 1998 г. (ОВ С 341, 9.11.1998 г., стр. 29), потвърдено на 16 септември 1999 г., Обща позиция на Съвета от 29 март 1999 г. (ОВ С 36, 8.2.2000 г., стр.1) и Решение на Европейския парламент от 18 януари 2000 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*). Решение на Съвета от 28 март 2000г.

⁴ ОВ L 145, 19.6.1996 г., стр. 10.

(3) като имат предвид, че държавите-членки трябва да въведат обща минимална рамка за изпитване на консултантите по безопасност и условия за проверяващите органи с цел да се гарантира определено ниво на качеството и да се улесни взаимното признаване на удостоверенията на ЕО за обучение;

(4) като имат предвид, че изпитът за консултанти по безопасност ще включва минимум писмен тест, състоящ се от въпроси, които най-малко засягат въпросите, изброени в приложение II към Директива 96/35/ЕО и изследване по казус, при което кандидатите ще могат да демонстрират, че имат умения да изпълняват работата на консултант по безопасност;

(5) като имат предвид, че държавите-членки могат да постановят за кандидати, които възнамеряват да работят за предприятия, чиято дейност е свързана с определен вид опасни товари, да бъдат изпитвани само върху въпроси, свързани с тяхната дейност. В този случай в удостоверението на ЕО за обучение трябва ясно да се посочват сроковете на валидността му;

(6) като имат предвид, че изпитът, организиран от проверяващите органи, ще подлежи на одобрение от компетентните органи на власт на държавите-членки. Държавите-членки определят критериите, приложими за проверяващите органи, които трябва да бъдат технически компетентни, надеждни и независими;

(7) като имат предвид, че държавите-членки трябва взаимно да си помагат при въвеждането на настоящата директива;

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

Обхват и определения

Член 1

1. Настоящата директива определя минималните изпитни изисквания за придобиване на удостоверението на ЕО за обучение за консултант по безопасност при превоз на опасни товари, предвидено в Директива 96/35/ЕО.
2. Държавите-членки въвеждат всички необходими мерки, за да гарантират, че консултантите по безопасност при превоз на опасни товари са изпитани при спазване на минималните изисквания за това.

Член 2

По смисъла на настоящата директива:

а) “консултант по безопасност при превоз на опасни товари”, наричан по-долу “консултант”, означава всяко лице, определено в член 2, буква б) от Директива 96/35/ЕО;

б) “опасни товари” означава товари, определени в член 2 от Директива 94/55/ЕО⁵ и член 2 от Директива 96/49/ЕО⁶;

в) “предприятие” означава предприятията, посочени в член 2, буква а) от Директива 96/35/ЕО;

г) “изпит” означава изпита, определен в член 5, параграф 2 от Директива 96/35/ЕО;

д) “изпитен орган” означава всеки орган, определен от компетентните органи на власт на държавите-членки да провежда изпити;

е) “удостоверение на ЕО” означава удостоверението, съставено в съответствие с образца, приложен в приложение III към Директива 96/35/ЕО.

ГЛАВА II

Изпити

Член 3

1. Компетентните органи на власт или изпитващият орган организират задължителен писмен изпит, който може да бъде допълнен от устен изпит за проверка на това дали кандидатите притежават необходимото ниво на знания, което се изисква за изпълнение на задълженията на консултант, за да получат удостоверението на ЕО.
2. Задължителният изпит се състои от писмен тест, съобразен с видовете транспорт, за които се издава удостоверението на ЕО.
3. а) На кандидата се дава въпросник. Той трябва да съдържа най-малко 20 отворени въпроса, засягащи, в съответствие с член 5, параграф 4 от Директива 96/35/ЕО, най-малко въпросите, изброени в приложение II към посочената по-

⁵ Директива 94/55/ЕО на Съвета от 21 ноември 1994 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки по отношение на превоза на опасни товари с автомобилен транспорт (ОВ L 319, 12.12.1994 г., стр. 7). Директива, изменена с Директива 96/86/ЕО на Комисията (ОВ L 335, 24.12.1996 г., стр. 43 и ОВ L 251, 15.9.1997 г., стр. 1).

⁶ Директива 96/49/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки по отношение на превоза на опасни товари с железопътен транспорт (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 25). Директива, изменена с Директива 96/87/ЕО на Комисията (ОВ L 335, 24.12.1996 г., стр. 45).

горе директива. Могат, обаче, да се използват и въпроси с избираеми отговори. В този случай два въпроса с избираеми отговори се равняват на един отворен въпрос.

Сред тези въпроси особено внимание, съобразно видовете транспорт, се обръща на следните въпроси:

- обща превенция и мерки за безопасност,
- класификация на опасни товари,
- общи изисквания за опаковките, включително резервоари, цистерни и вагон-цистерни,
- маркировка и етикетирание за опасност,
- справки в транспортните документи,
- манипулиране и складиране,
- професионално обучение на екипажи,
- документи на превозното средство и удостоверения за превоза,
- инструкции за безопасност,
- изисквания относно транспортните съоръжения.

б) Кандидатите представят изследване по казус в съответствие с приложение I към Директива 96/35/ЕО, чрез което демонстрират, че могат да изпълняват задълженията на консултант.

в) Държавите-членки могат да постановят, че кандидати, които възнамеряват да работят за предприятия, специализирани в превоза на определени видове опасни товари, се изпитват в съответствие с приложение II към Директива 96/35/ЕО, само върху въпроси, свързани с тяхната дейност.

Тези видове товари са:

- клас 1 (взривни вещества),
- клас 2 (газове),
- клас 7 (радиоактивни вещества),
- класове 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 и 9 (твърди вещества и течности),
- номера на ООН 1202, 1203, 1223 (минерални масла).

В заглавието на удостоверението на ЕО – трябва ясно да се посочва, че е валидно само за видовете опасни товари, посочени в настоящия параграф и за които консултантът е бил изпитан в съответствие с изискванията, определени в букви а) и б).

4. Компетентните органи на власт или проверяващият орган впоследствие изготвят сборник с въпросите, които са били включени в изпита.

ГЛАВА III

Критерии, приложими за проверяващите органи

Член 4

1. Ако държавите-членки не отговарят пряко за организирането на изпита, те определят проверяващи органи въз основа на следните критерии:
 - а) компетентност на проверяващия орган;
 - б) спецификация на организирането на изпитите, предложена от проверяващия орган;
 - в) мерки, гарантиращи безпристрастността на проверяващия орган;
 - г) независимост на органа по отношение на всяко физическо или юридическо лице, наемащо консултанти.
2. Одобреният проверяващ орган се назначава с писмен документ. Одобрението може да бъде ограничено със срок.

Член 5

Държавите-членки взаимно си помагат при прилагането на настоящата директива.

Всяка държава-членка редовно представя на Комисията сборник с въпроси, посочен в член 3, параграф 4. Комисията информира останалите държави-членки за това.

ГЛАВА IV

Заключителни разпоредби

Член 6

1. Държавите-членки приемат закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива в срок от три месеца от датата на нейното влизане в сила. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на това позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националното право, които приемат в приложното поле на настоящата директива.

Член 7

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 8

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 17 април 2000 година.

За Европейския парламент:

Председател

N. FONTAINE

За Съвета:

Председател

L. CAPOULAS SANTOS